

מסכת זבים

פרק ה

א. הנוגע בזב או שהזב נוגע בו, המפסיק את הזב או שהזב מפסיקו, מטמא אכלים ומתקנים וכל שטר ב מגע, אבל לא במשא. כלל אמר רבי יהושע, כל המטמא בגדים בשעת מגע, מטמא אכלים ומתקנים להיות תחלה, והידים להיות שניות, ואינו מטמא לא אדם ולא כלី חרס. לאחר פרישתו מטמאו, מטמא מתקנים להיות תחלה, והאכלין והידים להיות שניות, ואינו מטמא בגדים:

ב. ועוד כלל אחר אמרו. כל הנשא על גבי הזב, טמא. וכל שהזב נשא עליו, טהור, חזץ מן הרاوي למשכב ולמושב והאדם. כיצד. אצבעו של זב תחת הנדבה, הטעור מלמעלו, מטמא שניים ופוסל אחד. פירוש, מטמא אחד ופוסל אחד. הטעור מלמעלו והטעור מלמטה, מטמא שניים ופוסל אחד. פירוש, מטמא אחד ופוסל אחד. האכלין והמתקנים, המשכב והמושב והנדבה מלמעלו, מטמאין שניים ופוסליין אחד. פירוש, מטמאין אחד ופוסליין אחד. והמשכב

וְהַמּוֹשֵׁב מִלְמָטוֹן, מַטְמָאִין שְׁנִים וּפּוֹסְלִין אֶחָד. פִּרְשׁוֹ, מַטְמָאִין שְׁנִים וּפּוֹסְלִין אֶחָד. הָאֲכְלִין וְהַמְּשֻׁקִין וְהַמְּךָרִ מִלְמָטוֹן, טָהוֹרִין:

ג. מִפְנֵי שָׁאָמָרוּ, כָּל הַנוֹּשָׂא וְגַשְׂאָ עַל גַּבֵּי מַשְׁכָּב, טָהוֹר, חַזֵּץ מִן הָאָדָם. כָּל הַנוֹּשָׂא וְגַשְׂאָ עַל גַּבֵּי הַגְּבָלָה, טָהוֹר, חַזֵּץ מִן הַמְּסִיט. רַبִּי אַלְיָזָר אָמֵר, אָף הַנוֹּשָׂא. כָּל הַנוֹּשָׂא וְגַשְׂאָ עַל גַּבֵּי הַמַּת, טָהוֹר, חַזֵּץ מִן הַמְּאַהַיל, וְאָדָם בָּזָמָן שֶׁהָיָה מְסִיט:

ד. מִקְצָת טְמֵא עַל הַטָּהוֹר וּמִקְצָת טָהוֹר עַל הַטְּמֵא, חַבּוּרִי טְמֵא עַל הַטָּהוֹר וְחַבּוּרִי טָהוֹר עַל הַטְּמֵא, טְמֵא. רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָמֵר, מִקְצָת טְמֵא עַל הַטָּהוֹר, טְמֵא. וּמִקְצָת טָהוֹר עַל הַטְּמֵא, טָהוֹר:

ה. הַטְּמֵא עַל מִקְצָת הַמְּשֻׁכָּב וְהַטָּהוֹר עַל מִקְצָת הַמְּשֻׁכָּב, טְמֵא. מִקְצָת טְמֵא עַל הַמְּשֻׁכָּב וּמִקְצָת טָהוֹר עַל הַמְּשֻׁכָּב, טָהוֹר. נִמְצָאת טְמֵאָה נִכְנָסָת לוֹ וַיּוֹצָאת מִפְנֵו בְּמִזְוֹתָו. וְכֵן כְּפָר שֶׁל תְּרוּמָה שֶׁהָיָה נִתְּנוֹ עַל גַּבֵּי מַשְׁכָּב וְהַגִּיר בִּינְתִּים, בֵּין מִלְמָטוֹן בֵּין מַטְמָא, טָהוֹר. וְכֵן בָּאָבוֹן הַמְּגַעַת, טָהוֹר. רַבִּי שְׁמֻעוֹן מַטְמָא בָּזוֹ:

ו. הַפּוֹגֵעַ בָּזָב, וּבָזָה, וּבָגָה, וּבָיוֹלְדָת, וּבְמַצְרָעָ, בְּמַשְׁכָּב, וּמוֹשֵׁב, מַטְמָא שְׁנִים וּפּוֹסֵל אֶחָד. פִּרְשׁוֹ, מַטְמָא אֶחָד וּפּוֹסֵל אֶחָד, אֶחָד הַפּוֹגֵעַ וּאֶחָד הַמְּסִיט וּאֶחָד הַנוֹּשָׂא וּאֶחָד הַגַּשְׂאָ:

ג. הַנּוֹגֵעַ בְּזָבוֹן שֶׁל זֶבֶן, וּבְרָקָן, בְּשִׁכְבַת זָרָעָן, בְּמִימֵי רָגְלַיּוֹן, וּבְדַם
הַנְּזָהָר, מַטְמָא שְׁנִים וּפּוֹסֵל אֶחָד. פִּרְשׁ, מַטְמָא אֶחָד וּפּוֹסֵל אֶחָד,
אֶחָד הַנּוֹגֵעַ וְאֶחָד הַמְּסִיט. רַבִּי אַלְיעָזֶר אוֹמֵר, אֲף הַנּוֹשָׂא:

ה. הַנּוֹשָׂא אֶת הַמְּרָכֶב וְהַגְּשָׂא עַלְיוֹ וְהַמְּסִיטוֹ, מַטְמָא שְׁנִים וּפּוֹסֵל
אֶחָד. פִּרְשׁ, מַטְמָא אֶחָד וּפּוֹסֵל אֶחָד. הַנּוֹשָׂא אֶת הַגְּבָלָה, וְאֶת מֵי
חַטָּאת שְׁנִים בְּהַמְּרָכֶב כִּי הָזָה, מַטְמָא שְׁנִים וּפּוֹסֵל אֶחָד. פִּרְשׁ, מַטְמָא
אֶחָד וּפּוֹסֵל אֶחָד:

ט. הַאוֹכֵל מַגְּבָלָת עֹזֶר וְהִיא בְּבֵית הַבְּלִיעָה, מַטְמָא שְׁנִים
וּפּוֹסֵל אֶחָד. הַכְּנִיס רָאשׁוֹ לְאוֹיר הַפְּנוּר, טָהוֹר, וּטָהוֹר הַפְּנוּר.
הַקְּיָאָה אוֹ בְּלָעָה, מַטְמָא אֶחָד וּפּוֹסֵל אֶחָד. וְכֹשְׁחִיא בְּתוֹךְ פִּיו, עַד
שְׁבִילָעָה, טָהוֹר:

י. הַנּוֹגֵעַ בְּשָׂרֵץ וּבְשִׁכְבַת זָרָעָן, וּבְטַמֵּא מַת, וּבְמַצְרָעַ בִּימֵי סָפָרוֹ,
וּבִימֵי חַטָּאת שָׁאיָן בְּהַמְּרָכֶב, וּבְגְבָלָה, וּבְמַרְכֶּב, מַטְמָא אֶחָד
וּפּוֹסֵל אֶחָד. זה הַכְּלָל, כָּל הַנּוֹגֵעַ בְּאֶחָד מִכֶּל אֶבֶות הַטְּמָאות
שְׁבִתּוֹרָה, מַטְמָא אֶחָד וּפּוֹסֵל אֶחָד, חַווֹּז מִן הָאָדָם. פִּרְשׁ, מַטְמָא
אֶחָד וּפּוֹסֵל אֶחָד:

יא. בָּעֵל קָרֵי, כְּמַגֵּעַ שָׂרֵץ. וּבָעֵל נְזָהָר, כְּטַמֵּא מַת, אֶלָּא שְׁחַמּוֹר
מִמְּנָנוֹ בָּעֵל נְזָהָר, שֶׁהָוָא מַטְמָא מִשְׁכָּב וּמוֹשָׁב טְמָאָה קָלָה לְטַמָּא

אֲכָלִין וְמַשְׁקִין:

יב. אלו פוסלים את התרומה. האוכל אכל ראשון, והאוכל אכל שני, והשותה משקין טמאין, והבא ראשו ונרבו במים שאובין, וטהור שגפלו על ראשו ועל רבו שלשה לגין מים שאובין, והperf, והידים, וטבול יום, והאכלים והכליים שנטמאו במשקים: